

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ﴿٣٥﴾

35 Adam, bu şekilde, inkârı ve gururu sebebiyle kendisine zulmederek bağına girdi.

“- Bunun, hiç yok olacağını sanmıyorum” dedi.

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٣٦﴾

36 “- Kıyametin kopacağı ânin gerçekleşeceğini de zannetmiyorum, inanmıyorum. Şayet diriltilerek Rabbinin huzuruna götürülürsem, elbette orada, bundan daha hayırlı bir âkıbet bulurum” dedi.

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّيَكَ رَجُلًا ﴿٣٧﴾

37 Kendisiyle konuşan arkadaşı ona:

“- Seni topraktan, sonra seni bir katre sıvıdan, spermden yaratan, daha sonra, seni yaratılış amacına uygun olarak insan haline getireni, Allahı inkâr mı ediyorsun?” dedi.

لَكِنِّي هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٣٨﴾

38 “- Fakat ben, iman etmiş olarak diyorum ki, o benim Rabhim Allah’tır. Ben ilâhlığında, otoritesinde, mülkünde, tasarruflarında Rabbime hiç kimseyi ortak koşmam.”

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ تَرَنِّيًا أَنَا أَقَلُّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٣٩﴾

39 “- Keşke bağına girdiğinde, Mâşallah-Allah’ın sünnetinin, düzeninin yasaları içinde, iradesinin tecellisine uygun olan her şey olur. Güç ve kuvvet yalnız Allah’ın izni ve yardımıyla işe yarar, deseydin. Beni kendinden fakir ve oğullarımı az görüyorsan eğer, şunu bil ki...” dedi.

فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ﴿٤٠﴾

40 “- Ümit edilir ki, Rabhim bana senin bağından daha iyisini verir. Senin bağına ise gökten yıldırımlar musallat eder de bağ, kupkuru bir toprak haline gelir” dedi.

أَوْ يُصْبِحَ مَاءُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ﴿٤١﴾

41 “- Yahut bağın suyu yerin dibine çekilir de, bir daha onu arayıp bulamazsın.”

وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٤٢﴾

42 Derken onun serveti yokedildi. Böylece bağı uğruna yaptığı masraflardan dolayı ellerini ovuşturarak sabahı sabah etti. Bağın çardakları yere çökmüştü.

“- Ah, keşke ben ilâhlığında, otoritesinde, mülkünde, tasarruflarında Rabbime hiçbir ortak koşmamış olsaydım” diyordu.

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةً يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ﴿٤٣﴾

43 Kendisine Allah’ın dışında kulları durumundakilerden yardım edecek adamları olmadığı gibi, kendi kendini kurtaracak güçte de değildi.

هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾

44 İşte, bu noktada, yardım ve dostluk, sığınılacak devlet, otorite, varlığında şüphe olmayan Hak ilâh Allah’a aittir. Mükâfatı en iyi olan O, en güzel akıbeti sağlayan yine O’dur.

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَّاحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾

★ 45 Onlara şunu da misal göster: Dünya hayatı, gökten indirdiğimiz suyu gören bitkinin haline benzer. O su ile bitkiler büyüyerek birbirine karışır, ardından da rüzgârın savurduğu çer-çöp haline gelir. Allah kanunlarının üzerlerinde cari olduğu her şeye, hayat vermeye de, yok etmeye de muktedirdir.